

REDACȚIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
pe 10 cor.; pe 1/4 de an
pe 5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
pentru România și
trănitare pe an:
40 franci.

manuscris nu se napolază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de na și garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Afășt abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancate nu se
primesc.

Franchetă ici, bizantinism colo.

I.

Faptul, că și „Tribuna“ din Sibiu a publicat vorbirea, cu care P. S. S. episcopul Goldiș a deschis astăzi Sinodul aradan — și anume, că a publicat-o întreagă și fără comentarii, cu cari înainte era obiceiul a trata toate faptele acestui arhieru, a surprins pe aici multă lume și țară...

S'a văzut adevărat de nou confirmându-se cu acest prilej eternul adevăr: Când bine lucrezi, n'ai să scarpent pe nimeni la ureche, — n'ai să te uși nici la lingușirile prietenilor, nici la hula dușmanilor: — te poți însă delecta în consternația, învelmăpala și gura căscată a invidioșilor, pe cari 'i-ai pus în respect și 'i-ai constrins ca să tacă.

Și mai mult decât această puțică și respectuoasă tăcere, a frapat mai ales în arhidieceasă pe toți, câți bine cunosc referințele noastre bisericesti însuși cuprinsul meduoasei vorbiri.

Nu dai aci de înșiră-te mărgărite frage fariseice fără rost și fără sens, nici de proprii osanale și vorbe goale despre o „iubire“ și „frățietate“ prefăcută, cu cari la noi se acopere incapacitatea și neglijența și se cocoloșește destrămarea și corupțiunea atât de adânc penetrate în organismul bisericesc, ci dai de constatări, ca: „Secerișul e mult dar lucrător puțin“... „Dacă centrul e defectuos și slab, defectuos și slab va fi întreg organismul“... etc., constatări triste, dar veritabile și prin urmare apte de remediare...

Dureros, că la noi și cei mai distinși și mai independenți bărbați, cari ar pute și ar trebui să spună numele adevărat, chiar la atari ocașuni solemne usează și dinșii de aceleași frage și complimente deșerte... Ei desigur cred, că, astfel lucrând, propăgă buna ordine, că ocrotind o cinste forțată pentru persoane — ar ocroti deodată cinstea și vaza bisericeii — și nu ved, că de fapt ei propagă bizantinismul, mult mai pernicios bisericesc, de cum ar fi vedirea și desvelirea adevărului, ori-cât de crud resimțit...

E bine, în vorbirea sa Episcopul Goldiș nu are nici un cuvânt pentru mari deșertăciuni. P. S. Sa nu tălmăcează pe nimeni, nici popularitate n'caută, ci din contră, critica sa atinge uneori linia asprimei. Nu propăgă prostul cult al „betrănețelor celor de mulți ani“ — nu disciplina spinării încovoiate a supunerii oarbe și a modestiei de coate goale și de șoapă, pe care atât de nimerit o caracterizează Goethe cu verdictul său: „Nur die Lumpen sind bescheiden“...

Nu se propagă aici fariseismul. Păcatele întrelășărilor nu se returnează prin spoeli luminoase, cari se fac față putrigaiului intern; din

contră, se spune, că păcătoasa această tendință „roade la tulpina arborelui vieții noastre bisericesti naționale“... Și tot ni-se mai spune, că în fața lumii, ne-am fi arangiat destul de bine, dar' dacă vom căuta mai riguros la „progresul intelectual și moral“... rezultatele nu sunt favorabile, nu sunt proporționate timpului pierdut, nici sacrificiilor aduse, ci sunt: „Pulchra species, sed nullum celeberrimum habet“.

La episcopul Goldiș disciplina se începe de sus și petruce până în păturile de jos; cea disciplină care nu stă în tămaeri reciproce, ci „are conducători“ drepti la spinare, dar' „conștiențioși în lucrare“, căci asta este „temeiul moralului“...

La noi lucrul e tocmal invers.

Este mult de la moartea marelui Șaguna — și de atunci se cultivă un bizantinism prost, care deja a inficiat întreg organismul bisericesc, așa că o combatere mai serioasă a lui, abia ieri-cole se mai manifestă....

Moralul nostru, propagat indeosebi din partea acum noului arhieru titular, care cu rezultatele ce se ved în toată țeara și de-alungul și de-a latul conduce (?!) de mult destinele bisericeii are ciudatul temei. Pe brânci și cu coada între picioare în sus... ș'apoi cu ambele copite dinapoi dă-i în jos. Corupțiunea deja e atât de mare, încât numai pe două căi se mai umblă. Pe căile nepotismului, ori ale venalității. — Prin nepotism se umplu oficii și pe bani se răscumpără fără de legi. Venalitatea e atât de mare, încât pentru puțin bani se calcă în picioare tot ce numim lege, dreptate, adevăr, disciplină. — Ori care păcătos, prins în cluca fără de legilor proprii, n'are de cât să ducă ceva — ș'apoi se poate culca liniștit. Țeara e plină de atari calicii. Și astfel demoralizarea a devenit generală. — Ear' noi vorbim de merite, unde nu sunt de cât ticăloșii — și tēmăiem și remunărăm pe purtătorii sistemului acestuia... Adevărat popor de „ticăloși Măria Ta!“

Hărnicia, zelul și devotamentul în oficiu nu plătește nimic, din contră par'că genează pe cei de la cârmă.... Cârmaci debili tot unul ca unul... „Inter bonos et malos nullum discrimen“, — din contră oficianții cei mai slabi par' a fi copii desmerdați ai sistemului, fiind că pricep, să se strimbe din șele.... Aceasta este în firea păcătosului.

Lucrul e pe cât de adevărat, pe atât de trist, dar' pentru cea nu ne este nexplicabil; din contră, luând privire în cauzele lui, devine de tot explicat:

Când știam, ce pitici eram noi ca biserică înainte de Șaguna — ș'apoi mai știm cum acest mare corăbier cu comori până aci nevisate a încărcat naia bisericeii și masa noastră, a celor ce eram lipiți pământului, ni-a așternut-o cu tot felul de alese mănăci; — atunci ne este psihologice prea explicat, că acest popor care, cum

zice un fabulist deodată; „A aflat, ce n'a visat — și se miră de ce a dat“, — inomis a trebuit, să sară una peste cal, cum pășise Sasul, cel ce invocase ajutorul celor 40 mucenici „de rumun“, când să se sue călare...

Altcum știut este, că la masa întinsă de obicei nu alegă oamenii lab'absitații, demnitații și conștiențioșii, căci acestia au ambiția să aștepte a fi invitați, ci se indeasă de aceia, cari ocupă locul pentru ea să se sature; în chestia aptitudinilor pentru contra serviciu însă „nu au haină de nuntă“, cum zice scriptura, — ocupă locul, dar, nu umplu oficiul...

Ca să nu se întempe aceasta, noi trebuia să avem un noroc extraordinar. — Ar fi trebuit să urmeze pe scaunul lui Șaguna un om, care să poseadă arta de a governa în măsură îndoită; căci știut este: Nu e atât de greu a câștiga, pe cât de greu este a păstra ceea ce alții au câștigat.

Norocul acesta noi nu l'am avut.

Jumătate din arta de a governa consistă în alegerea oamenilor, cu cari voesc să lucrezi. — Arta aceasta Preabunul arhieriscop Miron, omul păcii, al iubirii și frățietății, care desigur a „iubit mult“ și pentru cea „mult 'i-să poate ierta“, nu o posedă. Și dacă la inerția-i proverbială adaugem faptul, că cei în voia lor lăsați nu erau oamenii vocațiunei, ci erau dintre cei ce mai la frunte se îndesase la masa încărcată, — atunci nu ne mai rămâne neexplicat chiar nimic...

Când statisti de a doua mână joacă roluri de eroi, — din dramă se face o comedie. Și în viața oamenilor comedia acesta se dă foarte des.

Puțini oameni, ca oameni, ce îi mai aveam pe atunci, oameni cari încremenise la deslănțuirea patimilor, ce imbulzirea cătră masa lui Șaguna le provocase, — au observat povirnișul, pe care biserică se rostogolea și cu durere în suflet s'au retras.

Pe vremea lui Șaguna nu existau de cât amplioați muncitori și conștiențioși în biserică, fiind că sub ochiul ager, ce-i controla și pătrundea, — și cel mai slab conștiențios trebuia să lucreze, dacă voia să existe; — azi își vine mereu să te întreb: „Unde a tunat, de v'au adunat?!“

Mersul lucrurilor se face în vezi după aceeași lege... după capul, ce le dirige.

Un arhidieceșan.

Chestia bosniacă în Delegațiunii Eri în 28 l. c. Delegația ungară a avut o nouă ședință plenară, sub presidența lui Szilágyi Dezső. La ordinea zilei a fost raportul sub-comisiunii pentru afacerile armatei, al cărui referent a fost München Aurel. Raportul a fost primit fără discuție.

A urmat apoi raportul celor patru sub-comisiuni în afacerea trupelor dislocate în provinciile ocupate. La acest punct delegatul Ernuszt Kelemen a pus în discuție știrile lansate în presă privitoare la afacerile interne din Bosnia și Herțegovina. Ște — zice oratorul — că chestia e gingașă, dar' lămuriri trebuie să ceară în privința aceasta dela ministrul comun de finanțe Kálay. A amin!

mai întâiu faptul, că în Budapesta de mai multe zile petrece o deputațiune bosniacă, venită cu scop să prezinte jalbele țerii înainte d'iu Kálay. Tot d'insul cere lămuriri și în chestia, dacă este adevărat, că Maghiarii din Bosnia nu se bucură de sprigulul cuvenit?

Ministrul comun de finanțe a răspuns imediat, dând deslușirile dorite în ambele chestii. Afacerile bosniace — a zis dl Kálay — sunt deja regulate, și de atunci în acestea nu s'a făcut nici o schimbare; cât pentru interesele ungurești în provinciile ocupate, ministrul asigură, că și acest a totdeauna sunt ținute în vedere.

Raportul a fost primit și în plen cu toate pozițiile sale, debătându-se apoi și raportul sub-comisiunii pentru socotelile finale ale marinei.

DIN AUSTRIA.

Situația în Austria. Până Sâmbăta trecută era următoarea: Conferența preșidenților cluburilor partidelor din stânga a fost fixată pe ziua de 5 Iunie, raporturile actuale însă au pretins, că Funke a convocat această conferență pe a doua zi, Duminecă în 27 l. c., când s'au ocupat cu propunerile cehe, cari cu știrea guvernului au fost înaintat deputaților germani. În această afacere, ministrul-president Körber — după cum se anunță din Viena — nici n'a inițiat nimic, nici n'a intervenit. E drept, că guvernul a fost anunțat și despre planul, că Germanii vor să înceapă negocieri pe o nouă basă în chestia limbii, dar' desminte știrea, că guvernul a făcut sau a promis nouă proiecte în privința aceasta. Cehii — zice-se, vor să alunge de la sine în presupunere, că ei ar fi autorii noului plan pentru negocieri.

Duminecă, ministrul-president Körber și ministrul ceh Rezek au plecat la Budapesta, unde ieri au fost primiți în audiență la Monarhul. Hotărîrea ministrului Körber este, să prezente parlamentului nouă proiecte, pentru ca să treacă prin Reichsrath cel puțin provisorul bugetului; dacă însă Cehii vor obstrua și în contra acestuia, atunci guvernul va stărui să realizeze ideea, de-a aduce deciziuni din cas în cas cu majoritate de voturi.

Duminecă s'a ținut în Praterul din Viena o adunare populară cehă, care a protestat în contra legii nouă pentru introducerea limbii germane în toate școlile populare din Austria-de-jos, ca singura limbă de propunere.

După încheierea adunării Cehii au pornit prin strada Prater și Ring, cântând număi cântece naționale cehe. Poliția a intervenit și ea și a arestat pe mai mulți înși dintre demonstrații.

Crima de la Sătmar.

Ori-ce suflet omenesc, adâncit în contemplarea faptelor săvârșite de mâni fratricide, caută să afle toate momentele, cari au contribuit la asemenea crimă înfloritoare. Crima de la Sătmar, săvârșită prin Zsoldics, sluga proprietarului de pământ Papp Béla, și a vărului său Zoltán, are unicul și singurul motor: setea de bani. Și-au omorât pe fratele și vărul lor mai

mic, Elemér, pentru partea acestuia din averea părintească. — Inima omului nobil, în înțelesul etic al cuvântului, se înfioară la auzirea unor asemenea crime bestiale, și nu află destul terminii spre a condamna pe tâlharul fratricid. Ori-cărui neam ar aparține însă ei, faptul săvârșit este rezultatul sufletului lor miserabil, ear nici de cât pentru-că ar fi de naștere români ori maghiari. Foiletoniștii unguri însă se fac mai criminali decât acești fratricizi. Susțin, cu un cinism revoltător, că basa crimei lor este sângele moștenit, sângele românesc.

Așa, Krudy Gyula, autorul foiletonului intitulat „A szatmári drámához” din fișuca „Arad és Vidéke” Nr. 120. a. c., ține și el să facă un studiu psihologic-criminal, asupra cauzelor, cari au dat naștere și au consumat crima de la Sătmar.

După-ce arată, că în sufletul lui Papp Béla nu-i nimic și n'a fost nimic, face pe istoricul critic, pe observatorul înțelept, și vorbind adecă despre epoca iobăgiei, de tristă aducere-aminte, concludă, că omul acesta n'a avut nici emblema și nici predicatul de nobil. El a fost „domn” numai în vremea, când avea patru cai și o sută jugere de pământ, — încolo nici de copist la comitat n'ar fi fost bun.

Pân'aci ar merge, — deși istoricește afirmațiunile lui sunt cu totul lipsite de adevăr, — însă de-aci încolo nu mai vorbește din creierul și inima lui decât ura și șovinismul, mai criminal de cât însuși Papp Béla. — Căci eată ce zice: „Papp Béla elvégre csak egy oláh papnak az unokája, nem pedig Rákoczy udvarmesteré”. Va să zică, hoțul miserabil n'ar fi comis înflorătoarea crimă de nu era „nepotul unui popă valach”, și, pe de altă parte: dac'ar fi fost „nepot al independentului curții lui Rákoczy”, rămânea om de omenie, căci, din sânge de slugă la curte domnească nu se poate naște un scelerat, un criminal!

Serman popor românesc! Cum ai ajuns de ocară tuturor Schreib-Moritz-ilor de la foile compatrioților maghiari! Și să nu uităm, că autorul scrie în chip că ar face literatură, menită a se ceti, mai ales de femeile maghiare! Lă-se dă, aici, un nou privilegiu de-a se înflora de poporul nostru

și a-l privi lipsit de ori-ce calitate nobilă. În această direcție, domnule foiletonist maghiar, nu faci, de ești maghiar, serviciu bune neamului tău...

Noi ne cunoaștem ființa sufletească, și sunt, har Domnului, și alte neamuri în lume și, din norocire, mai culte decât voi, cari și-au spus cuvântul în chestia nobleței și generosității poporului românesc.

Și dacă ne pare rău ceva, este, că între Unguri nici azi nu se găsește un om, care să cunoască, în lumina adevărată, calitățile noastre psihologice. Au trecut veacuri, și acest Krudy nu este, nici cel dintâu, nici cel din urmă, care să ne batjocorească, ori are, ori nu un temei real; dar, pentru Dumnezeu, trăim în veacul al XX-lea și asemenea insanități îl duc pe autor, fără apel la casa de balamuc! Nainte dar, domnule foiletonist...

Un cuvânt renegaților. Vi-l spune Krudy Gyula. Ascultați-l: „A hol a kurucok születtek, ma a szeszgyarak füstölögnek, és bár minél több szeszgyár füstölögne ott. Régi urak elmúltak és helyükbe lépett az oláh pap unokája, aki im gyilkolt, hogy ur maradhasson a tájon, hol már oly kevesek az urak”.

O cetii voi aceasta, uităților de Dumnezeu, fără măcar să roșiți de rușine? Unde vă mai plecați capul vostru? La sinul căreii mame de-acum? Mama scumpă, dulce și nepretuită, nu vă mai cunoaște, că ați părăsit-o cu necredință. Mama mașteră, prin fiul ei, eată, că vă alungă de la ea! Unde-o să mergeți voi, când dureri vor copleși trupul vostru și muștrări vor roade sufletul vostru? Unde? Căci ce sunteți voi?... „Becstelen utódok a földön, a melyet igazi urak tapostak egykor; ám ez semmiképpen se sikerült nekik, még a gyilkosság árán se!...”

Rușinați-vă, dar', pierduților de voi și vênzătorilor vânduți! Plata aceasta a voastră este... Dar', ce ni-ați făcut neamul, ticăloși afurisiți? Ori-ce Schreib-Moritz își permite să ne insulte ca la ușa cortului! Umbra strămoșilor o ponegrește ori-ce copil nevêrstnic și străinii hărăzese prosa lui pentru a lovi în mormintele noastre!...

În suflete n'aveți nimic sfânt; ați ajuns a fi paria ai societății omenestii. — Dar', plata voastră meritată — aceasta este...

Voiind Krudy să-și facă reclamă, în „studiul” său „important”, scoate în relief, de aci înainte, viața de toate zilele a iobagiului, devenit mai târziu domn — în chipul următor: (traducere ad literam): „Nu puteau să se gândească la muncă cu truda, că doar' așa s'au educat, așa au crescut, ca și când, în adevăr, ar fi fost cîn sânge domni, pe cari îi așteaptă acasă castelul, grădina cu selbăteciuni și câmpia cu albele-ți hodăi, cari toate sunt ale lor. Și li-a căzut bine să fie domni, deși societatea nu i-a recunoscut, nu i-a primit în sinul său”. Pornit, așa, pe „istorie”, se oprește apoi la Zoldics, ciobanul maghiar, care a ucis pe Elemér.

Raportorul pertractării, de sigur un neaoș maghiar, zicea, în Nr. 118 tot al fișucii „Arad és Vidéke”:

„Zoldics Mihály, tipicus magyar alak, kifent, zsiros bajszszal;” ear foiletonistul Krudy, cu două zile mai târziu, tot aici:

„A juhász egyszerű ember. Ő juhász volt, Papp Béla uraság volt.

„A juhász szerette a pálinkát, mert oláh volt, és sirt, jajgatott, a mikor hátulról gyilkolt, azért, mert oláh volt. Bizonyyal imádkozott is a gyilkosság előtt.”

Compară, onorat public cetitor, compară, te rog, raportul pertractării dinaintea curții cu jurați din Sătmar, cu vorbele cinicului foiletonist Krudy!

Fă-ți apoi judecata obiectivă asupra oamenilor acestora și asupra ziarelor lor.

Aprecierea caracterului asasinului Zsoldics este mai mult decât un asasinat: o crimă de „lesa nationis”. Lui Zsoldics i-a plăcut rachiul; pentru-că a fost român! Și a plăns, s'a vâierat când a ucis pe la spate; pentru aceea că el român a fost. Și-i sigur, că s'a rugat chiar, nainte de-a săvârși asasinatul!... Eată ce a zis Krudy Gyula. Eată, până unde merge îndrăzneala unui ziar, care numai să producă senzație și să-și urmeze programului de-a necinsti tot ce e româ-

nesc, — publică asemenea miserabilități la adresa poporului românesc. Cum adică? Noi suntem un neam de alcoolici-asasini, afemeiați, cari plângem ucizând pe la spate?

Dar' până când, domnilor, se tratați cu asemenea epitete? Unde sunt acum procurorii să vă ia la răspundere pentru această groaznică crimă ce ați săvârșit-o, căutând a înjosi atât de revoltător cinstea și demnitățile poporului nostru? Ori pentru noi nu mai există dreptate?

„Obezi și lanț când ne mișcăm?” și cerem, la lumină, respect sufletelor noastre, respect umbrei moșilor și strămoșilor noștri?

Așa se fac observațiile psihologice asupra cauzelor, ce-au dat naștere crimei dela Sătmar?

Faceți Români din fiil voștri, când sunt Cainii miserabili?

Insultați preotul român, ca să vă faceți poftele bestiale de-a ne ponegri în fața lumii? Și mai aveți pretenții la cultură? Voi?

Să știți însă și bine să țineți minte: că Românul are și el un Dumnezeu în cer, Dumnezeu al tuturor, pe care voi nu-l mai știți. El știe ce faceți voi și-o să facă dreptate odată. „Et si fractus illabatur orbis, impavidum me ferient ruinae”.

Preot Al Munteanu al lui Vanik.

DIN ROMANIA

Aniversarea Fondatiunii „Regele Carol.”

În 9 Maiu întru amintirea înființării Fondatiunii Universitare Carol I, s'a ținut la ora 1 după amiază, în sala Bibliotecii, o ședință solemnă sub presidenția d-lui ministru al cultelor și instrucțiunii publice.

Di Rector al Universității a ținut un discurs, prin care a arătat progresul studiilor universitare în țară, arătând modestele lor începuturi de acum 40 de ani, până la dezvoltarea lor actuală, când numai în universitatea din București se aflau înscrisi 270 de studenți.

Di Rector termină aducând în numele Universității mulțumiri M. S. Regelui, pentru înființarea Fondatiunii Universitare Carol I, care e de un atât de mare ajutor studențimii.

Di ministru răspunde arătând ce mare înălțare au studenții pentru studiile lor în comparație cu trecutul. Din acest punct de ve-

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

REGELE MOABULUI.

NUVELE ARABE.

Ayuna ședea pe marginea fântânei.

Asfodele roșii îi încingeau fruntea ca o diademă regală; părul ei lung și creț se întindea ca un vâl negru pe albaștra poleită a pietrii ghizdurilor. Se juca cu nisip. Îi privia cum curge în cascade aurii printre degetele ei albe și gingașe și strângându-se în grămăjii conice de-aupra căputel piciorului.

Cântecul unei trișci beduine însoția jocul acesta, monoton și naiv ca și dînsul. Câte-odată glasul trișcei amuția; atunci și Ayuna se întrerupea și se uita surizând la păstorul culcat aproape de dînsa la umbra unui tamarinier și care, spriginit în coate, o privia.

Impregiurul lor se întindea deșertul. Bălărit înalte de ierburi verzul se întindeau prin mijlocul dunelor roșii de nisip și-a colinelor de basalt.

Dromedarul și cămilele cu picioarele de dinapoi puse în piedică, cu gâtul lor lung întins, pășteau în liniște, aproape ne-

mișcați. Din când în când, dacă trișca nu-și mai modula accentele ei melancolice, își ridicau capul în vînt, întindeau urechile și ochii lor mari și rotunzi, cu căntătura blîndă ca a unui copil, priviau în zare, ascultând fără să se clintească.

Din nou trișca de trestie începu să cânte.

Dar Ayuna aruncă nisipul pe care-l strecura printre degete și punându-și mâinile streășină la ochi, se nîță în depărtare, pe întinderea nemărginită a nisipurilor cari scilipiau la soare.

Un nor de praf alerga pe câmpie. Puncte negre, falfăituri unei stufe albe umflată de vînt, scânteerea vre-unei arme se zăria din când în când spintecând norul. O trupă nomadă se apropia.

— E Hakem-il-Din, zise păstorul, care se sculase în picioare. Se întoarce din bătaie.

Ayuna se ascunse îndărătul puțului.

Deja Beduinii sosiau în galopul cailor. Poalele mantalelor lor măturau nisipul și ciocnitul armelor de oțel și-a scuturilor de aramă de pe peptul lor răsuca ca tunetul; cămilele înspăimîntate fugiau șchiopătând prin bălărit. Păstorul, scotînd niște sunete lungi și răgușite din trișcă, se aruncă pe urmele lor. Ayuna de-așemenea eși din ascunzătoare, șueră cămilelor și puilor lor spre a-i

liniști și în curînd animalele se întoarseră înapoi și începură din nou să pască în liniște.

— Tu, care alergi ca o gazelă și șueri ca o pasăre, lasă-ți turmele și dă-ne să bem!... îi strigă unul din călăreți.

Beduinii descălecară. Cail, cu botul lungi, alergau spre adăpătoare. Oamenii, ținîndu-și poalele lungilor lor vestimente, se strînseră în cerc impregiurului puțului și plecați puțin înainte, făcîndu-și mâna căsu, beau din pumni apa pe care Ayuna o scoase cu burduful din fântână. Își alinau setea bînd încet, proslăvind pe Dumnezeu și mulțumind cu căldură fetef.

Un singur călăreț nu se dăduse jos de pe cal.

Sub umbra tamarinierului, Hakem, șeful tribului, nemișcat pe șeana calului, domina grupul cu trupul lui înalt și mlădios. Un vâl ușor, ținut de șnururi împletite cu aur, îi acoperia fața și îi cădea falnic pe umeri. Priviri de-o îndrăzneală rece scânteiau în fundul orbitelor lui, sub sprâncețele-l groase și imbinete. O barbă căruntă încadra o zură, tineră încă. Din restul trupului lui, acoperit de-o mulțime de haine bogate și scumpe, numai una din mâinile lui se vedea, o mână mică, poruncitoare, încercată de inele și care strîngea frîul bătut cu argint.

Pe de-așupra oamenilor lui, șeful privia pe Ayuna, care își ținea piciorul îndoit pe marginea ghizdurilor și care se pleca și se ridica într'una, băgînd și apoi trăgînd burduful afară din puț. Lungile ei mînece colțurate aci se ridicau în aer fluturînd ca niște aripi, aci se încolăceau ca niște șerpi impregiurului brațelor ei rotunde, ear pîrul îi cădea în onlulații ritmice pe umerii aproape goi.

Rășboinicii bîuseră cu toții. C'un semn Hakem chemă la el pe fată.

— Cum te cheamă?..

— Ayuna.*)

— El e, sau tu ești izvorul vieții?.. Dă-mi să beau.

Ayuna se supuse. Veni la șef, cu burduful plin pe umeri și îi întinse să bea.

El se aplecă spre dînsa; piciorul lui atinse ușor formele pline ale beduinei și în vreme ce bea din burduf pe care ea îl ținea tot pe umeri, o privia cu încomie, plimbîndu-și ochii arzători pe gâtul gol al fetefi și alunecînd în jos spre sinul ei rotund. Turburată, ea își acoperi fața cu poala mînecei.

— Cine-i celalalt?..

— E tovarășul meu.

*) Izvorul.

Revista externă.

Impăratul Wilhelm către fiul său. Se știe, că în ziua, când prințul moștenitor german a fost declarat majorean, împăratul Wilhelm i-a adresat o vorbire însoțitoare. „Militärwochenblatt” într'unul din numerii ultimi publică textul acestei vorbiri, care este următoarea:

„Azi faci un pas însemnat în viață. Gradul de prinț moștenitor al tronului, grad, pe care fericitul tău bunic l'a avut în epoca cea mai lungă și mai importantă a vieții sale l'a înălțat atât de sus, că trebuința veștă de muncă unei vieți întregi și de înțelegerea ta putere bărbătească, pentru-ca să susții acest grad astfel, cum el dela moartea bunicului tău trăiește în inima națiunii și a armatei germane. La început, ca moștenitor de tron al Prusiei, după aceea, când la 1870 și 1871 imperiul german s'a contopit într'un corp, ca moștenitorul tronului împărăției germane — în istorie se înalță această figură excelentă, care atât de mult a suferit și care ca moștenitor de tron par excellence trăiește în inima poporului. Autoritatea ce bunicii tău a câștigat înaintea lumii și a poporului în postul său de moștenitor al tronului, este a ta ereditate, pe care ai s'o menții nestirbită și s'o sporești. Trebuie să fii în clar, că trebuința ai de înțelegerea ta putere virilă, pentru-ca să poți corespunde acestei datorii grele și sublime. Această gândire mă străbate azi, când te aduc în contact personal cu regimentul Moștenitorului de tron”.

Delegații consistoriali la examene.

(Diecesă Aradului.)

1. În inspectoratul Arad: Aurel Petroviciu, avocat din Nălac și George Lazar, adv. Arad.
 2. Chișineu: Aug. Beles preot în Șimand.
 3. Boroșineu: George Feier adv. Boroșineu.
 4. Șiria: Ștefan Antonescu, Șiria.
 5. Buteni: Augustin Boțoc inv. în Comlăș.
 6. Halmagiu: Petru Truța, adv. în Arad.
 7. Radna: Traian Vătan, preot în Arad.
 8. Lipova: Dr. Ioan Suciu, adv. în Arad.
 9. Belinț: Paul Rotariu, adv. în Timișoara.
 10. Timișoara: Emanuil Ungurean, adv. Timișoara.
 11. B. Comloș: Dr. Nestor Oprean, adv. S. Nicolau-mare.
- La examenele catichetice din B. Pestă: George Serb, deputat dietal.

Din Dietă.

— Ședința dela 28 Maiu. —

După o vacanță de mai multe zile, camera deputaților a ținut ieri, 28 i. c., o ședință, în care ministrul-president Széll a prezentat proiectele de lege despre cuotă și despre cursurile de învățământ comunale și publice pentru igienă. Tot asemenea și ministrul de agricultură Darányi alte două proiecte.

La finea ședinței, deputatul Molnár a făcut o interpelație la trei miniștri deodată: la al cultelor, la cel de justiție și la ministrul de interne. Temeiul interpelației îl formează o scrisoare, trimisă interpelantului din partea unor universitari juriști din Pesta, cari spun, că ieri dimineață la universitatea centrală s'au găsit rupte semnele crucii de pe chipurile coroanei ungare și în locul crucii pretutindenea e pusă insignia jidovească, „mogendovid” ul. Și aceasta tocmai în ajunul, când Majestatea Sa are să viziteze universitatea.

Ministrii n'au dat încă răspuns la interpelație.

„Magyar Szó”, care pe față își arată filosemitismul și ura în contra creștinilor, spune însă, că s'a făcut cercetare la fața locului și s'a constatat, că da semnul crucii lipsește de pe câteva coroane, dar' în locul crucii nu e pusă insignia jidovească.

Noutăți

Arad, 29 Maiu 1900.

Congrua catolică. Secția a IV. a comisiunii centrale pentru congrua catolică și-a isprăvit Sâmbăta trecută toate lucrările, desbătând conscripția a 1050 acte simple și 92 apelate privitoare la venitele preoțești. Astfel toate secțiile acestei comisiunii și-au terminat acum toate agendele, așa, că în luna Iunie se va putea deja întruni în ședințe însăși comisiunea, pentru a desbăte hotărârile singuraticelor secțiuni.

Scarlatina în Radna. Se anunță, că în comuna M. Radna grasează în mare măsură scarlatina, care ucide rând pe rând îndeosebi băieții de 8—12 ani. Până acum s'au ivit vr'o 20 cazuri de îmbolnăvire, între cari 8 cu sfârșit mortal. Sunt închise toate școlile comunei din pricina epidemiei.

„Hier” la curtea cu jurați. O știre „sdobitoare” pentru șovinismul patrioților se anunță din Timișoara. S'a întâmplat adevărat Sâmbăta trecută, la pertractarea finală a unui proces criminal din Timișoara, că la citirea numelor din partea prezidentului de tribunal, unul dintre jurați a răspuns cu „Hier” în loc de „jelu”. — Altă crimă! Prezidentul Joanovits, în fața acestei „grozăvenii” și-a ieșit din fire și a dojenit — zice-se — aspru pe juratul germanisator. Presa patriotică țipă și — înjură rău, că a îndrăznit el, un jurat să facă așa o glumă, egală cu un atentat în contra limbii maghiare înaintea unui tribunal.

Din Tinca primim următoarele: „Vă rugăm să întrebați pe cei în drept pe ce motiv protopopul acestui cerc șede în Micherechiu, ear nu aici, unde este reședința? Rugăm să se curme cât mai repede acest abuz dăunător intereselor obștești”.

Varjassy József, president în direcția băncii industriale și populare din Arad, consilier comun și unul din fruntașii societății maghiare aradane, a răposat aici Duminecă dimineața în vârstă de 74 ani.

Un episcop între robi. Episcopul Desseffy de la Timișoara, petrecând de câteva zile în Seghedin, Sâmbăta trecută a ținut o mișă și robilor dintr'o țemniță de acolo, după care a miruit pe vr'o 70 de robi. Cu acest privilegiu robilor li-s'a împărțit vin și colac.

Fatricidal cere grație. Se știe, că la finea pertractării, întrebat de presidentul tribunalului, monstrul ucigaș de frate Papp Béla răspunde cu toată aroganța scelerantului, că nu-i trebuie grație! După cum scriu foile maghiare, acum s'a gândit și el altfel. Sâmbăta trecută s'a prezentat la dînsul în țemniță avocatul său Dr. Kelemen cu cererea scrisă gata și l'a înduplecat s'o iscălească. „O subscruți!” — a zis, după multă șovăire, și apoi s'a scutundat în gânduri. Se anunță, că deserația îl mistue tot mai mult și că adeseori îi vin momente de nebunie.

Concert și teatru în Coșteiu. Reuniune de cântări și cântări din Coșteiu aragează un concert împreună cu teatru și petrecere cu joc Joi la 18/31 Maiu 1900, adevărat „Inșățarea Domnului”, în localitatea școlii de acolo. Prețul de intrare: locul I. 1 coroană, locul II 80 bani, locul III 40 bani. Venitul curat este destinat pentru fondul reuniunii. Suprasolviri și oferte marinoase să primesc cu mulțămire și se vor cuita pe cale ziaristică. Inceputul precis la 8 oare seara. Programul e bine ales și variat.

Comună pustiită. Duminecă a izbucnit un foc teribil în comuna Tornyos Némethi (comitatul Abauj). Se anunță, că a fost peste puțină a împedea incendiul, așa că aproape toată comuna a fost prefăcută în cenușă.

Teatru și joc în Deliblat. Corul Român din Deliblat, arangează la 28 Maiu 10 Iunie a. c., întâia zi de Rusaliu (la Ne-dee) o petrecere populară împreună cu teatru și joc în localul ospătăriei lui Vicea Ardelean din Deliblat. Inceputul seara la

8¹/₂ oare. Prețul de intrare de persoană: Locul I. 1 cor. (50 cr.) Locul II. galerie 50 fileri (25 cr.) Venitul curat e destinat pe seama corului r.m. din loc. Suprasolvirile se primesc și se vor cuita publice. Onorații oaspeți din giur, cari doresc a participa la ruga noastră, să binevoască a prenota pe o carte postală — la președintele corului dl Panta Jurgovan — această intențiune, ca să poată fi așteptați cu trăsurile la gara din loc. Corul român. Program: „Motto”, executat de corul vocal; „Ruga de la Chisatșu”, piesă teatrală într'un act de I. Vulcan, jucată de membrii corului român; „Funiculi Funicula”, cor bărb. cu text italian executată de corul vocal; „Pipa mea la el”, anecdotă populară clamată de un corist; „Bobocel și inele”, cor bărbătesc de I. Vidu, executată de corul vocal; „Nevasta cu draguț”, anecdotă podorală de I. Enescu declamată de un corist. După producțiune urmează joc, ear' în pauză se va juca: „Călușerul și Bătuta”.

Ziarștii pe câmpul de războiu. Războiul din Africa a făcut mari pustiiri în rândurile ziarștilor englezi.

Numai „Daily Mail”, din 15 corespondenți a pierdut 14. Doi, Stewens și Collett, au murit, unul de enterită la Ladysmith, altul fiind ucis pe câmpul de luptă de la Molteno; 4 au fost răniți, din care mai recent e Charles Hands, atins grav de un glonte pe drumul Mafekingului; 4 au fost făcuți prizonieri sau au fost așediate, între cari Lady Sarah Wilson și lordul Rosslyn, care e acum la Pretoria; alți 4 sunt în spitalele africane, atinși de friguri.

Omul fericit. „Omul fericit e acela care se mulțumește cu puțin”. — Eată ce se citește textual în ziarul „Anzeiger von Oberland”:

De ieri, colțul de la Mettenbergweg, în apropiere de Riberach, e luminat de o lampă cu petrol. Abia fusese ridicat stâlpu care suspoartă felinarul și o mulțime compusă din mai multe sute de persoane, precedate de o musică, a sosit în cortegiu și a împodobit felinarul și stâlpu cu ghirlande de flori și cu edera.

Musica a cântat imnul național, s'au tras focuri de artificii și s'a destupat un butoiu cu bere. Un cetățean a luat cuvîntul pentru a mulțumi consiliului comunal pentru sollicitudinea sa. Discursul său a fost salutat cu urale frenetice. Când însă s'a aprins lampa și primele raze ale luminei bine-făcătoare au străbătut prin ghirlandele de flori a fost curat delirul...

Și când te gândești că sunt oameni în orașe cari se plâng că nici electricitatea nu funcționează cum trebuie...

ULTIME STIRI.

Londra, 27 Maiu. Buri au părăsit malul Vaalului și s'au oprit diocamdata la Mayerton.

După o altă știre, generalul French a trecut ieri Vaalul lângă Lindequest ear Buri au luat pozițiune pe muntele Klipriver.

Eată telegrama primită de la Roberts: „Azi am trecut Vaalul și suntem la 50 mile de Iohannesburg și 70 de Pretoria. Trei soldați sunt răniți, 1 a dispărut. Generalul Rundle a ocupat Senecalul, unde am pierdut 11 oameni. Buri au căzut și ei căți-va, între ei și un stegar. Baden-Powell imi raportează că între Mafeking și Bulwayo comunicația pe calea ferată este restabilită”.

Bruxella, 28 Maiu. După știrile so-site din provincie, alegerile parlamentare dau guvernului majoritate de 10 voturi.

ULTIM CUVENT.

Aghiotantul mareșalului Bouffleurs fu sculat într'o dimineață pe la 5 ore, când i-se spusese că mareșalul este plecat deja pe câmp, călare.

— Cum se poate, și eu dorm? Inhideți perdeaua, căci sunt nevrădnic să văd ziua, zise somnorosul, întorcându-se pe cealaltă parte.

Editor: Aurel Popovici-Barclauu.
Red. respons.: Ioan Russu Șirlianu.

Fondația Universitară Carol I, conține atât prin bibliotecă, bursele și subvențiile sale, cât și prin lucrările sale de cercetare, ce au început să facă în localul său, din cel mai important factor al progresului nostru cultural, termină îndemnând studenții la muncă cinstită și serioasă, și de folositori țării lor.

După aceea dl bibliotecar dă citire raportului asupra mersului Fondației căm. M. S. Regele.

La această solemnitate au asistat:

D. I. Kalinderu, administrator al școlii și membru al Academiei Române; I. Lahovary, președintele înaltei curți de apel; prof. Dr. E. Pușcariu, secret. școl. al minist. de culte; Louis Basset, profesor M. S. Regelui; P. S. Pimenov, director inter. teologic; prof. Dr. Toma Tomescu; prof. Pangrati, Petriciu, Emanuel, prof. Dr. Minovic, dl G. Mirea, I. Rozescu, episcopul așezămintului Nifon, Costescu T., directorul liceului din Severin, precum și un număr mare de studenți și studente.

După ședința dl ministru Dr. I. Istrati împreună cu dl Rector și dl bibliotecar Al. Samurcaș au avut onoarea de a fi primiți de M. S. Regele.

Dl C. Dumitrescu-Iași a prezentat M. Regelui raportul asupra mersului Fondației; ear dl Al. Tzigara Samurcaș un raport cuprinzând tesele absolvenților uni-versității din București și Iași, tipărite în anulul din fondurile Fondației.

M. S. Regele a bine-voit să arate înaltele satisfacțiune pentru progresele Fondației și să încuviințeze publicarea raportului.

Institutul Ottotelesanu.

D. I. Kalinderu a făcut Academiei raportul, în ședința dela 12/25 Maiu, donându-i cuprinsă în următoarea scrisoare:

„Progresul continuu ce face Institutul Ottotelesanu, convingerea ce am că școlă noastră, va contribui mult la îndrumarea educației femeii române pe calea cea bună, precum și deosebita mulțumire pe care am simțit aflând că scumpul meu coleg dl I. Negruzzu, când a vizitat în urmă cu câțiva ani, așezămintul, așa de bine condus și de d-na Slavici, a rămas pe deplin mulțumit și mă leagă din ce în ce mai mult de școlă noastră”.

Viu dar a ruga Academia Română să plătească suma de 500 de lei, spre a o înlocui după cum Direcțiunea Institutului va plăti cu cale a cumpăra fie un instrument de lucru, care ar putea distinge de celelalte. Remit totodată Academiei, cu scopul de a fi un exemplar al hărții României, executată de Institutul geografic al Academiei, pentru a fi așezată în aula”.

— Te-ai legat cu el?..

— Se zice.

— Dar se mai zice, că eu sunt regele școlii... Care-i tribul și cortul tatălui tău?..

— Tribul Beni-Saleb; cortul lui Diar. Beduinii se suiseră din nou pe cai.

Hakem rupse o creangă din tamariș; apoi, întorcând calul, galopă în capul oameilor lui și dispăru împreună cu ei.

Nu se mai auzia melodia plângătoare a țigăncii; Ayuna nu se mai juca cu nisip.

Păstorul zise:

— Am văzut pe un bărbat privindu-te și bărbatul acesta e Hakem.

— Fii liniștit, tu pe care te-am ales de sot. Nu pe mine m'a privit, ci pe florile mele.

Și cu un gest domol, drăgălașa fată își scese din păr coroana de asfodeli și o aruncă în puț.

(Va urma.)

„Economia națională“, revistă economică, statistică și financiară, apere lunar în București (anul XXIV). Fondator și director: Dl Petre S. Aurelian, membru Academiei. Nr. 4 din luna Aprilie 1900 are următorul sumar: P. G. Cantilli: Chestia Porților de fer. — St. Romanescu: Contribuțiunile la istoria datoriei publice române de la 1850—1900. — V. I. Radu: De ce nu îmbrățișează Românii comerțul. — „: Chestia terebentinei. — Critici și referate: Idei fundamentale în Economia politică în o nouă teorie sociologică. de Ioan Socaciu, profesor. Expunerea pe scurt a principiilor fundamentale ale Istoriei de A. D. Xenopol.

„Noua Revistă Română“, pentru politică, literatură, știință și artă, a apărut Nr. 9 de la 1 Maiu cu următorul cuprins:

— Vechile partide și noile grupări politice II. Partidul conservator. — V. R. Piekarsky, Universitățile populare. I. Aureliu Candrea: Elementele române în limbile slavice; Okonski: — El și Ea. (nuvelă). Zamfir C. Arbore: Românii, întemeietorii ai civilizațiunii în Rusia. — Colonel P. V. Năsturel: Contribuțiunile la Istoria Bucureștilor; C. Crupenski: — „Amintirile“ Regelui României.

I. A. Candrea-Hench: Cours complet de grammaire roumaine: C. Xenii: Opiniunea publică; Stefan Braborescu: Din romanul unei vieți (nuvele); Simeon Fl. Marian: Poesii populare despre Avram Iancu.

O privire asupra literaturii ruse din secolul al nou-zecelea, de Gh. Madan. — Aprecierile presei străine asupra pescărilor. — Viitorul Ungariei pe temeiul unei noue plasări naționale. — Pictorul Munkacsy. — Procesele „Tribunei“ pentru Avram Iancu. — O nouă crasă.

Profil bizantin (poesie) de D. Karr. — Circumstanțe atenuante, de I. D. Manolache. — Lume și poet (poesie) de Ioan Scurtu. — Lori (poesie) de Eug. Ștefănescu. — Cuvinte din popor (vorba „Iedeș“) de C. I. V. Severin. — Severin. — Tristia (poesie) de Dumitru Țimiraș. — Liane (poesie) de A. Zamfirescu.

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că *Inaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică* cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasilie Goldiș, profes. gimnas.“

In legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a eșit de sub tipar și partea a doua din *Geografia dlui Vasilie Goldiș.*

Ambele părți se pot procura de la **Librăria editoare Ciurcu în Brașov**, precum și de la toate librăriile din patrie.

Bibliografie. Au apărut și ni-s-au trimis următoarele două cărți: *Micul Legendar*, ilustrat cu icoane pentru școlile primare, de Ioan Tuduceșcu, învățator. Pentru anul al III-lea. Ediția VI. Prețul: 60 bani (filieri). Se poate procura de la autor în B. Lippa. — „Povestiri și anecdote populare“, de Dometiu Dogariu, inv. dir. la școala element. capitală din Satulung. Broșura aceasta e Nr. 10 „Din literatura populară“, editată de Tipografia „Aurora“ A. Todoran în Gherla. Prețul 20 filieri și se poate procura de la numita tipografie.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 25 Maiu n. In Arad:

Grâul cel mai bun	cor. 7.20—7.80.
Cucuruz	5.20—5.40.
Săcară	5.50—5.70.
Orz	5.40—5.03.
Ovăș	4.40—4.60

Cursul pieții din Arad.

Hărte-monetă română	Cump. fl. 9-48 vând	9.52
Lire turcești		19.—
Imperiali (15 R. aur)		18.90
Ruble rusești 100 k		126.—
Galbeni		5.53
Napoleon-d'ori		9.48
100 Marce germane		58.50
Livre sterling		11.90

S p i r t :

	25 Aprilie	
Spirit rafinat; cu toptanu		115.—
„ „ cu micu		118.—
„ brut cu toptanu		113.—
„ „ cu mic		116.—

Porci :

	(Plaja Steinbruch)	
Ungari; greutate :		
bătrâni 380—400 kg.	52—54.	cr. p. kg.
tineri 320—390	55—56.	„ „ „
„ 250—320	54—55	„ „ „
„ până 250	54—56	„ „ „
mijlocii 240—260	—	„ „ „

„Foaia Pedagogică“, ce deja în al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în întindere de două coale, sub direcția dlui prof. Dr. D. P. Barcianu, are în Nr. 5 (din Maiu) următorul cuprins:

Manualele de școală. Tractat de H. Trunk, prelucrat liber de George Dragoiescu (Urmare). — Modele de lecțiuni: Cumpenele și Cântarul, Două lecții din fizică pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — Aprecieri importante la dotarea și poziția actuală a învățătorului român, de Iosif Velcean, învăț. — Din literatura școlară. — Informațiuni. — Felurimi.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm călduros tuturor învățătorilor noștri.

Tipografia „Tribuna Poporului“
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:

Tipărituri de bancă,	Cărți, Broșuri,	Ori-ce tipărituri.
Invitări la nuntă,	Anunțuri funebre, etc.	

Cele mai moderate prețuri!!

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

- 1.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul — — — — — „ 1.— „
- 2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul — — — — — „ 2.— „
- 3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ —80 „
- 4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ 2.— „
- 5.) „Principiile politice“, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —prețul — — — — — „ 4.— „
- 6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul. — — — — — „ 2.50 „
- 7.) „Războiul pentru neatârare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului „ 1.20 „
Prețul „Coroanei“ — — — — — „ 1.60 „
- 8.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula născ. Truția — prețul — — — — — „ 1.— „
- 9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul — — — — — „ 1.— „
- 10.) „Teoria Dramel“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul: — — — — — „ 3.60 „
- 11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț: — — — — — „ 1.60 „
- 12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț. — — — — — „ 5.— „
- 13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț — — — — — „ 1.50 „
- 14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul — „ 1.20 „
- 15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Ștefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase priceșne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.

La comanda să se mai adauge de fie-care op 10 filieri spese postale.